

007 : Double-O-Dood

Een hysterische voorstelling voor 12 jaar en ouder
Yvo Nafzger

PERSONAGES

De Held (007)
De Schurk
Hulpje 1
Hulpje 2
Moeder
Maïskolfman
Revolver Ronny
De Clown
Psychiater
Professor
Guru

Scène een (opening)

(Donker. Spannende muziek. Vanuit het publiek komt de Held met een zaklamp het toneel opgesloten. De muziek verdwijnt, maar de Held blijft het spannende muziekje zingen. Hij snuffelt rond in het decor.)

HELD Aha!

(Hij schijnt met zijn zaklamp op het object: een Maxisingle van a-ha's 'Take On Me'.)

HELD Ik dacht dat jij slecht was, maar je muzieksmaak is pas écht monsterlijk.

(De Held zoekt verder, blijft zijn spannende muziekje zingen. Plots gaat het licht aan. De held wordt een beetje verblind en knijpt met zijn ogen. Er klinkt een holle lach door de ruimte.)

HELD TAM, TAM, TAAAAAHM!!

(Twee Hulpjes komen op in een felgekleurd uniform, liefst geel, roze of paars. Als het even kan niet van stof, maar van latex of spandex. Ze grijpen de Held bij zijn armen. De Schurk komt op, liefst niet vanuit de coulissen.)

SCHURK Zo. Double-O-Seven. Eindelijk.
Precies waar ik je hebben wil.

HELD En waarom denk je dat het je deze keer wel gaat lukken?
Heb je Goldfinger nooit gezien? You only live twice? Octopussy?
(Korte stilte) Dr. No?

SCHURK Deze keer heb ik een heel avondvullend programma aan langzame, pijnlijke en middeleeuwse martelingen voor je in petto.

HELD Kom maar op! Praten kun je, maar ballen heb je niet.
We weten allemaal wie dit gaat winnen.

(De Schurk knipt met zijn vingers. De Hulpjes duwen de Held op een stoel en binden zijn armen vast met een stuk touw.)

SCHURK We zullen zien...
We beginnen het martelen met een amuse. Een hors d'oeuvre.
Een klein ongemak.
Ik heb gehoord dat sommige mensen allergisch zijn voor pinda's.
En als ze dan toch pinda's eten, krijgen ze last van verschrikkelijk jeukende huiduitslag.
(haalt een zak pinda's uit zijn binnenzak) En jij bent daar één van.

HELD Wat ben je van plan met die pinda's?

(De Schurk strooit glimlachend pinda's in zijn handpalm.)

HELD Ik ben echt heel erg allergisch voor die krenge.

SCHURK Mond open!

HELD Nee! Je snapt het niet, ik heb –

(De Schurk duwt de pinda's met geweld in de mond van de Held. De Held begint te kauwen.)

SCHURK Zijn z'n handen goed vastgebonden?

HULP 1 Zo strak mogelijk.

HULP 2 Ik heb er zelfs een extra knoop in gelegd.

SCHURK Oh nee, Double-O-Seven. Nu krijg je verschrikkelijke uitslag en
ondraaglijke jeuk.
Maar geen zorgen, de avond is nog jong...

(De Schurk stoot een holle lach uit. De Held begint te trillen en te schuimbekken.)

SCHURK Is dit - is dit normaal?

HULP 1 Dat zou ik niet met zekerheid durven zeggen.

HULP 2 Ik kan de medische encyclopedie even uit de kast halen.

SCHURK Hoort-ie zo blauw te worden?

HULP 1 Blauw? Ik vind het meer turquoise.

HULP 2 Violet?

(De Held begint te rochelen en te stikken.)

SCHURK Doe iets!

(Hulp 2 slaat de Held keihard op zijn wang met de vlakke hand.)

SCHURK Nee, iets medisch!

(Hulp 1 probeert een hartmassage te geven, terwijl de Held nog op de stoel zit dood te gaan.)

SCHURK Hou vol, Double-O-Seven! Niet nu, niet in het voorprogramma!

(De Held valt dood van de stoel af. Stilte.)

SCHURK Is-ie...

HULP 2 Wat?

SCHURK Je weet wel...

HULP 2 Ik weet het niet...

HULP 1 Nou, volgens mij wel.

SCHURK Hij is dood... hij is dood
(realisatie, blijdschap) Hij is dood! Hij is eindelijk dood!

(Brand New Day uit The Wiz klinkt uit de speakers. Confetti, slingers, kerstknalkanonnen. Het is feest. Iemand komt op in zijn zwembroek, op rolschaatsen of skeelers, met een gekke pruik op. Er wordt met het lijk gedanst. En nog veel meer.)

Scène twee (gesprek Moeder 1)

(Feest en muziek. Iedereen danst nog steeds. Vanaf de zijkant komt de Moeder van de Schurk op. Ze ziet er uitgesproken knullig uit: krulspelden, een roze badjas en grote sloffen. Ze heeft een zitje, met een grote luie stoel, een tafeltje en een glaasje drank. Ze draait een nummer met een oude draaischijftelefoon. Bij het feest van de Schurk gaat de telefoon. Iedereen feest door en de telefoon blijft lang overgaan. Moeder slaakt een zucht. Uiteindelijk loopt een Hulpje weg om de telefoon te halen en op te nemen. Hij komt weer het feestgedruis in met een draadloze telefoon in zijn hand.)

HULP 1 Er is telefoon!

HULP 2 Watte? Ik hoor je niet!

HULP 1 Telefóóóóóóóón!

(Het feest stopt abrupt.)

SCHURK Voor wie?

HULP 1 Voor u meneer.

SCHURK Voor mij?
(neemt de telefoon aan) Hallo?

MOEDER Ja, met je moeder...

SCHURK Hallo...
(slaakt een zucht) Mam...

MOEDER Ik dacht, ik bel je weer eens, want ik heb al zo lang niets meer van je
gehoord.

SCHURK Ja, het is ontzettend druk op het werk.

MOEDER Het is altijd druk op je werk.
Je hebt nooit tijd om eens aan je moeder te denken.
Je moet niet vergeten dat ik er ook niet jonger op word.

SCHURK Hmm-hmm.

MOEDER Want je snapt toch wel dat ik ook niet het eeuwige leven heb?

SCHURK Nee,
(verveeld) helaas niet, nee.

MOEDER En nu de dagen weer donkerder worden,
zit ik me toch af te vragen of je al weet wanneer je met de kerst
langskomt.
De eerste of de tweede? Of misschien wel allebei?

*(De Schurk knipt met zijn vingers en gebaart dat hij een stoel wil. Een van de Hulpjes duwt
een stoel onder zijn kont. De Schurk gaat zitten. Ondertussen beginnen de feestgangers
teleurgesteld af te druipen.)*

SCHURK De dagen worden korter? Het is midden in de zomer! Kerstmis is nog
zo ver weg.

MOEDER Dus je weet het helemaal nog niet?
Je komt toch wel langs, hè, dit jaar?!

SCHURK Mam, ik kan daar nog niets over zeggen.

MOEDER Hoezo niet?
Je kunt toch wel een van de twee dagen met mij doorbrengen?

SCHURK Mam, maak je nou niet...

MOEDER Ik ben verdomme wel je moeder!

SCHURK *(knijpt uit vermoeidheid in z'n neusbeen)* Dat weet ik ook wel.

MOEDER Nou dan.

Het is echt geen verplichting, want daar geloof ik niet in,
verplichtingen.
Maar je kunt toch wel eventjes langskomen?
Al is het alleen maar voor het kerstdiner.

SCHURK Ik zal in mijn agenda kijken en dan beloof ik je dat ik erop terugkom.

MOEDER Dat zei je ook al met Pasen en toen heb ik je ook al niet gezien.

SCHURK Ik beloof je dat ik zal kijken.

MOEDER Ga je nu al ophangen?

SCHURK Tot snel mam.

(Hangt op.)

MOEDER Hallo? Hallo?
Ongelofelijk.

(Moeder gaat af.)

Scène 3 (intermezzo 1)

(Er klinkt heel lichte klassieke kamermuziek. Zou Mozart kunnen zijn, of Satie. De Professor verschijnt. Hij is een man met een toupet op (of een andersoortige pruik met enorm haar). Hij draagt een ouderwets en stoffig pak – bruintinten met dito stropdas. Wie weet heeft hij wel een accent. Limburgs of Duits. Hij gaat naast het lijk van 007 staan en kijkt een paar tellen naar hem.)

PROFESSOR Dood.
Sommige mensen zeggen dat we het allemaal gaan.
Is dat zo?
Hoewel het misschien niet leuk is om te horen,
zijn wetenschappers het erover eens dat deze stelling
hoogstwaarschijnlijk klopt.
Je kunt doodgaan aan een ziekte,
in het verkeer,
of aan een hartaanval of –stilstand.
Maar waar de meeste mensen niet bij stilstaan,
is dat je ook vermoord kunt worden.
En zelfs zelf een eind eraan kunt maken.
Als je eenmaal dood bent, dan gebeurt er iets FAS-CI-NÉ-RENDS.
Alle biologische processen in je lichaam stoppen,
behalve de bacteriën in je darmen.
Die beginnen je langzaam van binnenuit op te eten.

Dat heet ontbinding.
Je huid slaat helemaal groen of geel uit.
En in je buikholte ontstaan allemaal gassen.
Die gassen verlaten je lichaam dan via je anus.
En dat is werkelijk waar een prachtig gezicht, ja.
Nadeel is alleen dat je ontzettend gaat stinken.
Maar, ik moet eerlijk zeggen, dat alles wel went.
Wat ook ontzétend grappig is,
is de lijkstijfheid, ja.
Of: rigor mortis.
Dat is Latijn.
Door eiwitten die uit elkaar vallen,
worden je spieren heel hard en stijf.
Dat duurt meestal een uurtje of 72
En daarna word je weer zo slap als een vaatdoek.
Leuk, hè?!

Ja, nou, ik krijg er bijna zin in om gewoon lekker dood te zijn.
(pauze, kijkt glunderend het publiek in) Ik hoop dat u er iets van heeft
opgestoken.
En vergeet vooral niet de belangrijke spreuk:
'Al lijkt het leven triviaal, de dood die treft ons allemaal'.
Een prettige dag nog!

(Wil weglopen. Maar Hulp 2 staat in de coulissen en wenkt de Professor. De Professor krijgt een bord met daarop de tekst: 'Een ongedefinieerd aantal weken later'.)

PROFESSOR Wat?... Laten zien? Oh, ja, pardon.

(De Professor laat het bord zien aan het publiek. Geeft het weer terug aan de Hulp en loopt weg.)

Scène vier (het lijk ligt er al een tijd)

(De Schurk en zijn twee Hulpjes staan bij het lijk. Ze knippen hun neus dicht en wapperen met hun handen.)

SCHURK Hij ruikt niet meer zo fris hoor.
Het begint een beetje de ambiance te verpesten.

HULP 2 Dat komt door zijn darmbacteriën.
Dat heet ontbinding.

(Schurk en Hulp 1 kijken verbaasd naar Hulp 2. Dan weer naar het lijk.)

HULP 2 In zijn buikholte ontstaan allemaal gassen.
En die komen naar buiten via zijn anus.

(Schurk en Hulp 1 kijken weer naar Hulp 2.)

HULP 2 Sorry.

HULP 1 Kunnen we hem niet wassen?

SCHURK Lijkt me zo'n gedoe.
Met kleren en al?
Naakt?
Dan zien we z'n ding...

HULP 2 Ik had als klein jongetje een tante, en die stonk echt verschrikkelijk.
Zo'n smerige rotte vislucht.
Dus toen heb ik 'r een parfummetje gegeven en toen was het in ieder
geval een beetje uit te houden.

SCHURK Ik vind het nogal wat om mijn dure eau de cologne te verspillen aan
hem. Dat zou zonde zijn.

HULP 1 Ik word er een beetje misselijk van.

(Stilte. Ze staren.)

HULP 2 Ik ook.

SCHURK ...Oké, ja, ja, ik ook.

HULP 2 Ik weet iets!

(Hij sleurt Hulp 1 mee.)

SCHURK *(kijkt aandachtig naar het lijk)* Jezus. Dat die dooien zó stinken.
Dat ruik je op televisie nooit.
Gadverdamme.
Ik word er gewoon onpasselijk van.
(laat een boertje, zo'n kotsboertje, dat van heel diep komt) Ik moet
even wat drinken.

*(Neemt een paar slokken van iets. Laat weer een kotsboertje, drinkt nog wat, gaat weer bij
het lijk staan, bedenkt zich, rent op een emmer af en kotst zijn hele maaginhoud uit.)*

SCHURK Gelukkig hoef jij dit allemaal niet meer mee te maken, Double-O-
Seven.

(Hulp 1 en 2 op, met twee grote bussen deodorant. Ze hebben mondkapjes op.)

HULP 2 Gaat u maar even achteruit.

HULP 1 Dit kan een beetje pijn doen aan de ogen.

(Hulp 1 en 2 spuiten deodorant in de lucht en op het lijk van de Held. Zeker een minuut lang, misschien wel twee. Er ontstaat een hele damp. De Hulpjes wapperen de damp weg, doen hun mondkapjes af en ruiken aan het lijk.)

HULP 2 Stukken minder... Toch?

HULP 1 Ja, stukken. Stuk-ken!

(De Schurk komt voorzichtig dichterbij.)

SCHURK Ja, ongelofelijk. Je ruikt het bijna niet meer.
Perfect, perfect!
Zet 'm maar op de stoel.

(Hulp 1 en 2 tillen het lijk op.)

HULP 1 Voorzichtig, voorzichtig!
Nee, niet zo!

HULP 2 Wat?

HULP 1 Je moet hem –

(Hulp 2 laat het lijk vallen.)

HULP 2 Kut.

HULP 1 Wat doe je nou?

HULP 2 Ja, zo'n lijk is best glad.

HULP 1 Glad?

HULP 2 Alsof-ie van elastiek is.

HULP 1 Nog eens.

HULP 2 We kunnen hem ook slepen...

(Hulp 1 haalt zijn schouders op. Ze pakken de Held bij zijn enkels en slepen hem richting de stoel. Het lijk van de Held trekt allemaal zoi mee. Ze stoten met zijn hoofd tegen stoel en tafelpoten.)

HULP 1 Ik pak hem hier wel, dan.

HULP 2 Ja en dan...

HULP 1 Precies, zo ja!

HULP 2 Hup!

(Het lukt ze het lijk op de stoel te zetten. Ze kijken trots naar hun werk. Dan knikt het hoofd van de Held naar beneden.)

HULP 1 Shit.

(Hij zet samen met Hulp 2 het hoofd recht. Het lijkt eventjes te lukken, maar na een paar tellen knikt het hoofd weer naar voren.)

HULP 2 Doe het anders even –

HULP 1 Ik weet heus wel hoe dit moet!

HULP 2 Ik kan wel even wat ijzerdraad halen...

(Het hoofd staat weer recht.)

HULP 1 Zie je!

HULP 2 En je weet zeker dat-ie blijft staan zo?

HULP 1 Honderd procent!

(Hulp 2 blaast heel hard tegen het hoofd van de Held.)

HULP 1 Dat gaat je niet lukken hoor.

(De Schurk kucht.)

HULP 2 Ja!

HULP 1 We gaan al.

(De Hulpjes vertrekken. Stilte. De Schurk loopt op het lijk af en begint zijn haar te strelen.)

SCHURK Oh, Double-O.
Als je eens wist wat voor ontzettend creatieve, geniale en uiterst pijnlijke martelmethoden ik voor je in petto had.
Lasers, klemmen, cirkelzagen, hypnose, hersenspoeling.
Ja, het zou één groot bloedbad worden.
Het meeste had ik me nog verheugd op dit...

(grijpt in een van zijn zakken en pakt er een ijsschep uit) Heb je enig idee wat ik hiermee zou gaan doen?

(Knipt met de ijsschep. Een duidelijk klikkend geluid.)

SCHURK Nee?

(Knipt nogmaals.)

SCHURK Ze zeggen dat een bolletje ijs precies zo groot is als een menselijk oog. Gaat er nu misschien een belletje rinkelen?

(Hij geeft met de ijslepel het lijk een tik op zijn voorhoofd. Het lijk valt om, maar de Schurk weet hem nog net te grijpen voor hij van de stoel af valt. De Schurk probeert het lijk weer rechtop te zetten, maar dit is nog best lastig. Het lukt hem uiteindelijk met moeite. Als het lijk van de Held weer goed en wel op de stoel zit, begint de Schurk door de ruimte te lopen.)

SCHURK Wat had ik graag je nagels eruit getrokken.
Ik zou beginnen bij je kleine teen
en eindigen bij je duim.
Ik zou daarna je tanden eruit rukken,
al je botten breken,
en je levend villen.

(Het lijk van de Held van op dramatische wijze van de stoel af.)

SCHURK Hè, blijf nou even zitten!

(De Schurk probeert hem op te tillen.)

SCHURK Godsamme!

(De Hulpjes komen aangerend.)

HULP 1 Wat is er?

SCHURK Hij blijft maar niet zitten!

(Ze proberen de Held met z'n drieën op de stoel te krijgen. Het lukt uiteindelijk, maar dan valt de Held weer dramatisch van de stoel. Moeder komt op, zelfde kleding als eerst, en loopt naar haar belhoekje.)

SCHURK Dit heeft helemaal geen zin...

Scène vijf (gesprek Moeder 2)

(Moeder draait een nummer. De telefoon van de Schurk gaat.)

SCHURK Ook dat nog. Het kan hier ook nooit eens normaal.

(Een van de Hulpjes gaat de draadloze telefoon halen.)

SCHURK We zijn gesloten, hoor!

(Het Hulpje loopt met de hoorn op de Schurk af.)

HULP 1 Uw moeder meneer.

SCHURK Kun je niet zeggen dat ik er niet ben?

HULP 1 Sorry, ik eh, te laat...

SCHURK *(grist de telefoon uit de handen van het Hulpje)* Dag moeder.

MOEDER Alsof ik niet hoor wat je tegen die medewerkers van je zegt.

SCHURK Wat bedoel je?

MOEDER Zeg.
Denk jij dat het leuk is om twee volle kerstdagen met een enorme ingepakte timmerbank in de woonkamer te wachten?

SCHURK Op wie te wachten?

MOEDER Op jou natuurlijk! Wie anders?
Je vader?

SCHURK Wat moest je dan met een timmerbank?

MOEDER Die was voor jou natuurlijk!

SCHURK Wat moet ik daar nou weer mee?

MOEDER Timmeren! Je bent een geboren timmerman.

SCHURK Hoe vaak moet ik het nou nog zeggen, mam, ik haat werken met mijn handen.

MOEDER Ik wil die discussie niet weer met je aangaan.

SCHURK Moeder, waarom bel je precies?

MOEDER Waag het niet zo'n toon tegen me aan te slaan.

SCHURK *(verbijt zich)* Sorry. Mam.

MOEDER Waarom was je er niet met kerst?

SCHURK Omdat ik geen vrij kon krijgen.

MOEDER Ach, wat een onzin.

SCHURK Onvoorziene omstandigheden.
(kijkt naar 007. Geeft een schopje tegen het 'lijk.) Lijken in de kast.
Ik ben nog steeds bezig het op te lossen.
Sterker nog –

MOEDER Waag het niet om op te hangen!

SCHURK Dag mam!

(Hangt op.)

MOEDER Waag het niet!
Hallo... Hallo?!

(De Schurk geeft de telefoon terug. Moeder loopt driftig weg. De Schurk loopt naar het lijk. Kijkt ernaar.)

SCHURK Het is zo anders nu om tegen hem te praten.
Hij praat niet, hij beweegt niet.

HULP 1 Misschien kunnen we touwen aan zijn armen en benen binden.

HULP 2 Als een soort marionet bedoel je?

HULP 1 Precies!

SCHURK Ik vind het heel fijn dat jullie meedenken, maar geloof me:
het is toch een groot gemis.
Na alles wat we met elkaar hebben meegemaakt.

HULP 1 Tsja.

HULP 2 Dat we hem in een kuip met gesmolten metaal wilden laten zakken,
heel langzaam,
en dat hij toen net op tijd de ketens loskreeg.
Weten jullie dat nog?

HULP 1 Ja! Dat was heel spectaculair.

Of die ene keer dat hij echt nét op tijd die kernbom onschadelijk maakte.
Dat er nog één seconde op de teller stond.

HULP 2 Ik deed het bijna in mijn broek van de spanning.

SCHURK Hou op, alsjeblieft, ik word er helemaal emotioneel van.

(Pinkt een traantje weg.)

HULP 1 We zouden een auditie kunnen houden!
Een superheldenjacht.

SCHURK Daar komt toch niemand op af?

HULP 1 Massa's! Iederéén wil toch aandacht?

(De jingle van een talentenjacht is te horen.)

Scène zes (auditie)

(Aan de zijkanten van het toneel zitten superhelden op een rij stoeltjes. In het midden een lange tafel met daarop stapels papier. Drie stoelen. Rechts en links zitten de Hulpjes. De Schurk gaat op de middelste stoel zitten en bladert door een paar papieren.)

HULP 1 Er zitten een paar zéér veelbelovende tussen.

SCHURK Hmm...
(bladert verder door de papieren) Maïskolfman?
Wat moet ik me daar nou weer bij voorstellen?

HULP 2 Lees even verder.

SCHURK 'Kan alles met een maïskolf. Van handig gereedschap tot dodelijk wapen.'
Ja, ja.
Laten we maar beginnen.

(Korte jingle talentenjacht.)

MAÏSKOLFMAN *(zingt eerst zijn eigen jingle)* Ik ben Maïskolfman. Dodelijk met een maïskolf!
(wil de maïskolf uit zijn zak pakken, maar merkt dat er niets in zit)
Oeps, momentje.
(voelt overal of de kolf niet ergens in zijn zakken zit) Sorry.
Even wachten.

Sorry.
Eventjes hoor...
(loopt richting de superhelden langs de zijkant) Heeft een van jullie mijn maïskolf gezien?

(Hij kijkt onder de stoelen, de superhelden kijken om zich heen.)

MAÏSKOLFMAN Zoek even goed! Misschien heeft iemand 'm in zijn zak!

IEMAND Oh, hier, eh, oeps, sorry, ik ben erop gaan zitten, geloof ik.

(Geeft een gebroken maïskolf aan Maïskolfman.)

MAÏSKOLFMAN Nee!

(Hij streelt de kolf.)

HULP 1 Maïskolfman?

(Maïskolfman komt naar de auditiestip gelopen.)

MAÏSKOLFMAN Er is een klein probleem...

(Laat de gebroken kolf zien.)

SCHURK En nu?

MAÏSKOLFMAN Het zou kunnen zijn dat mijn superkrachten nu niet optimaal functioneren, omdat er een technische storing is opgetreden met de kolf.

SCHURK Kun je niet toch even iets proberen?

MAÏSKOLFMAN Eh, oké, ik, eh, oké.

(Hij begint bewegingen met de kolf te maken. De kolf schiet uit zijn hand en scheert rakelings langs de Schurk en zijn Hulpjes. Iedereen kijkt naar achteren, waar de maïskolf ergens ligt. Na een lange stilte worden alle ogen weer gericht op Maïskolfman.)

MAÏSKOLFMAN Ik laat mezelf wel uit...

SCHURK *(Tegen de Hulpjes)* Volgende.

HULP 2 VOLGENDE!

(Ronny komt op, en gaat doodstil voor de tafel staan. Speelt een stukje mondharmonica. Heel vals. Er volgt weer een stilte.)

RONNY Ik ben Revolver Ronny, en ik kan alles met een revolver!

(Ronny begint uit het niets bizarre trucjes met zijn revolver uit te halen. Om zijn vinger draaien, in en uit zijn holster, etc. Hij maakt daar bijzondere geluidseffecten bij. Hij draait snel om zijn as terwijl hij een trucje uithaalt, en er klinkt een oorverdovend pistoolschot. Iedereen verstijft. Ronny valt levenloos ter aarde. Stilte. De Schurk zit met zijn handen in het haar en schudt zijn hoofd.)

SCHURK Haal hem hier weg, alsjeblieft.

(De twee Hulpjes slepen hem weg en gaan weer achter de tafel zitten.)

SCHURK *(tegen de Hulpjes)* Volgende.

HULP 2 VOLGENDE!

(Een clown komt naar voren.)

SCHURK Wat is dit nou weer...

(Stilte.)

SCHURK Heb jij geen jingle? Geen instrument?

(De Clown toetert met een toetertje. Hij gebaart naar de Schurk dat hij achter de tafel vandaan moet komen. De Schurk loopt op de Clown af. De Clown klapt twee keer in zijn handen, een Frans pantomimemuziekje is te horen. De Clown blaast een rode ballon op.)

SCHURK En wat is jouw specialiteit?

(De Clown knoopt de ballon dicht en geeft deze aan de Schurk.)

SCHURK Ga jij me dood laten lachen?

(Lacht heel hard om zijn eigen grap terwijl hij de ballon vastheeft. De Clown prikt met een naald de ballon stuk. De Schurk stopt abrupt met lachen.)

SCHURK Auw!

(Wrijft over zijn oren. De Clown pakt een waterpistool uit zijn zak en richt dit op de Schurk.)

SCHURK Eng hoor!
Ik doe het in mijn broek van angst...

(De Clown spuit het pistooltje helemaal leeg in het gezicht van de Schurk.)

SCHURK *(droogt zijn gezicht met z'n bovenkleding/shirt/kostuum/overhemd)* Dit wordt helemaal niks.

(De Clown pakt zijn toetertje weer en toetert bij het linkeroor van de Schurk.)

SCHURK Wat?!

(De Clown toetert bij zijn rechteroor.)

SCHURK Dat doet zeer, ja!

(De Clown drukt een Bossche bol stuk in het gezicht van de Schurk en lacht een clownslach (bijvoorbeeld zoals Krusty in The Simpsons).)

CLOWN Psst!

(Wenkt de Schurk.)

SCHURK Goed, laatste kans.

(De Clown haalt een hangertje uit zijn binnenzak en hypnotiseert de Schurk. De Schurk valt langzaam, staand, in slaap.)

CLOWN *(wijst naar de Schurk met zijn wijsvinger)* Woef, woef!

(De Schurk transformeert in een hond en gaat op zijn knieën zitten.)

SCHURK Woef, woef!

(Gromt.)

CLOWN Ssst!

(Haalt een bot uit zijn binnenzak. Gooit dit. De Schurk apporteert. De Schurk blijft naast de Clown op zijn knieën zitten. De Clown buigt. Hulp 2 klapt. Hulp 1 geeft Hulp 2 een por.)

CLOWN *(wijst naar de Schurk met zijn wijsvinger)* La, la, la, la, laaah!

SCHURK *(zingt voor de Clown 'Kon ik maar even bij je zijn' van Gordon)* Kon ik maar even bij je zijn.
Ik wil nog zoveel aan je vragen.
Wat doet het ongelofelijk veel pijn.
Zelfs na die tijd, denk ik alleen, aan wat ik voel voor jou.

(De Hulpjes klappen allebei als de Clown buigt. De Schurk gaat weer op zijn knieën zitten naast de Clown. De Clown geeft het bot weer aan de Schurk en deze neemt het bot weer in zijn mond. De Clown knipt met zijn vingers voor de neus van de Schurk. De Schurk ontwaakt.)

Hij spuugt het bot uit, gaat staan, doet zijn kleren goed. Gaat achter de tafel zitten en zucht diep.)

SCHURK Je hoort van ons.

(De Clown buigt naar de jurytafel en naar het publiek. Loopt weg.)

HULP 1 En?

(Moeder loopt op haar belhoekje af.)

SCHURK Als jullie denken dat ik me zo laat vernederen!
Ik zoek een held, een gutmensch. Geen zelfingenomen, narcistische
ellendeling.

(De telefoon gaat.)

Scène zeven (gesprek Moeder 3)

(Hulp 1 neemt op en brengt de hoorn naar de Schurk.)

SCHURK Het is toch niet...?

(Het Hulpje knikt.)

SCHURK Heb je gezegd dat ik er niet ben?

(Het Hulpje knikt weer.)

SCHURK Maar dat geloofde ze niet?

(Het Hulpje schudt zijn hoofd. De Schurk grist de telefoon uit zijn handen.)

SCHURK Dag mam.

MOEDER Is dat alles wat je te zeggen hebt?
Ik probeer je al weken te pakken te krijgen.

SCHURK We hadden problemen met de provider.

MOEDER Onzin! Je bent me gewoon aan het ontwijken.

SCHURK Mam, ik ben je niet aan het ontwijken.

MOEDER Jawel, je bent me gewoon aan het ontwijken.
En weet je wat je nog meer bent?

Net zo ijskoud als je vader. Bah!
Die dacht de godganse dag alleen maar aan zichzelf.
En je weet wat voor een ontzettende bloedhekel ik heb aan mensen
die alleen maar met zichzelf bezig zijn.

SCHURK Dat weet ik, ja.

MOEDER Dus ik dacht, ik bel je op mét mijn agenda erbij.
Dan kunnen we meteen een afspraak maken.

SCHURK Een afspraak voor wat?

MOEDER Om elkaar te zien natuurlijk!

SCHURK Ik heb het heel erg druk de komende tijd.

MOEDER Dat kan me geen zier schelen.

SCHURK Maar sommige dingen gaan nu eenmaal voor.

MOEDER Voor? Ik ben je moeder! En jij bent mijn kind.

SCHURK Ik heb mijn eigen leven.

MOEDER Een leven dat je aan mij te danken hebt!
Ik ben je moeder en ik heb jou met pijn en moeite op de wereld gezet.
Ik! En niemand anders!

SCHURK En daar kan ik je niet genoeg voor bedanken, mam.
(slaat zichzelf tegen zijn voorhoofd) Dag mam.

MOEDER Waag het niet om –

(De Schurk hangt op. Moeder loopt driftig weg.)

Scène acht (intermezzo 2)

(Een hippie in een mooi gewaad verschijnt. Er klinkt Indiase meditatiemuziek. Hij doet een paar yogaoefeningen en maakt dan een kleine buiging. Hij praat heel rustig, warm en beheerst.)

GURU Namasté.
En neem dat momentje.
Dat momentje zen. Dat momentje stilte.
Neem het.
Voel de energie.

Van jezelf, van je buurman of –vrouw, of gewoon buur,
want sommige mensen zijn genderfluïde.
En dat mag gewoon bestaan.
Wij oordelen niet.
Voel de energie van iedereen in deze ruimte.
Laat de energie je penetreren.
Voel de penetrerende energie van iedereen.
Zo, ja. Zo.
Accepteer de penetratie.
Accepteer het....
En laat weer los.
Laat lekker los.
Zo, ja. Zo.
(ademt heel diep in en ademt weer langzaam uit) Hè, hè.
Kom langzaam weer terug in het hier en nu.
(ademt wederom diep in en uit) De zin van het leven.
Wat is dat?
Je werk? Je geld? Je kinderen?

(Pauze.)

GURU De Hemel? God?
Nou, lieve mensen, niets van dit alles.
Niets van dit alles zou de zin van het leven moeten zijn.
Werk en geld zijn aardse, materiële zaken en doen er dus niet toe.
Je kinderen hebben hun eigen leven.
En de hemel, die bestaat niet.
Dan blijft er alleen nog God over.
Maar ook God is niet de zin van het bestaan.
Nee, zeker niet.
Want God is een xenofobe homohatende sadist,
die zijn eigen zoon aan het kruis heeft laten nagelen.
En laten we eerlijk zijn,
dat is niet zo goed voor je karma.
Nee, niet goed.
Wat is de zin van het leven?
Adem diep in, en adem langzaam uit.

(Pauze.)

GURU Leg je hand nu op je borstbeen.
En adem in en langzaam uit.

(Pauze.)

GURU Voelen jullie dat?
Voelen jullie je hart kloppen?

Dat is de zin van het leven:
Jijzelf!
Zeg het maar hardop:
'Ik ben de zin van het leven.'
Toe maar.
'Ik ben de zin van het leven.'

(Spoort het publiek aan dit te zeggen.)

GURU Goed zo.
Doe dit elke dag voor je in slaap valt.
En voor je het weet ben je zo mindful,
dat je door het leven lijkt te zweven van geluk.

(Pauze.)

GURU Bedankt allemaal voor het luisteren en ik wens jullie vrede en
compassie toe.
Namasté.

(Buigt. Wil weggaan. Wordt gewenkt door Hulp 2. Krijgt het bord met de tekst 'Een ongedefinieerd aantal weken later' in zijn handen gedrukt en toont dit aan het publiek. Geeft het bord terug en buigt nog een laatste keer.)

GURU Namasté.

(Gaat af.)

Scène negen (op de bank)

(De Schurk ligt op een bank. Een Psychiater schuift zijn stoel aan.)

SCHURK Ik heb nooit echt het idee gehad dat mijn moeder in mij geloofde.

PSYCHIATER Was dat zo, of voelde u dat zo?

SCHURK Ik kwam op een dag thuis,
ik was denk ik 16,
en ik wist al een hele tijd dat ik politicologie wilde gaan studeren.
Dus ik besloot haar dat te vertellen.
En weet je wat haar antwoord was?
'Doe niet zo raar, jij wordt gewoon timmerman!'
TIMMERMAN!

PSYCHIATER Bent u politicologie gaan studeren?

SCHURK Nee... Hoe kon ik ook?
Zonder het vertrouwen van mijn moeder.

PSYCHIATER Was dat het moment dat u van huis bent weggegaan?

SCHURK Nee, ik heb eerst nog de middelbare school afgemaakt.
Toen mijn moeder me voor mijn 18^e verjaardag een hamer en een
doosje spijkers cadeau gaf, ben ik hem voorgoed gesmeerd.

PSYCHIATER Met welke intenties?

SCHURK *(gaat recht zitten, schreeuwt)* Weet ik veel!

*(De psychiater doet zijn bril af en gebaart streng en rustig dat de Schurk weer moet gaan
liggen.)*

SCHURK *(gaat weer liggen en herpakt zich)* Weet ik veel...
Ik wilde gewoon weg.

PSYCHIATER En toen bent u maar dit werk gaan doen?

SCHURK Ach nee!
Alsof je zomaar het hoofd wordt van een internationale
criminele organisatie die van 'Het Kwaad' een handelsonderneming
heeft gemaakt.

PSYCHIATER Wat bent u dan gaan doen?

SCHURK Ik maakte schoon.
De kantoren op het ministerie.
Zo was ik tenminste nog een beetje dicht bij de politiek.
Maar je weet hoe het gaat.
Je pikt eerst een gummibeertje uit de snoepbak van de Etos.
Dan een keertje een Mars,
een Snickers
of misschien zelfs zo'n grote KitKat.
Vervolgens ga je langs de zelfscankassa,
terwijl je maar de helft van je boodschappen hebt gescand.
Daarna reis je steeds vaker met de trein zonder kaartje,
en voor je het weet sta je spionnen van de geheime diensten te
martelen met een bot en roestig vleesmes.
Je rolt er als het ware in.

PSYCHIATER U had ook voor iets anders kunnen kiezen.

SCHURK Zou jij 'nee' kunnen zeggen tegen zulke goede secundaire
arbeidsvoorwaarden?

Een 13e maand, collectieve zorgverzekering mét tandarts- én fysiotherapiedekking!
25 vakantiedagen.
En dan heb ik nog niet eens mijn bruto maandloon genoemd.
En al zou ik stoppen, denk je dat ik op mijn leeftijd nog iets nieuws vind? En wat dacht je van het pensioengat dat ik voor mezelf creëer als ik nu stop? Ik dacht het mooi niet.

PSYCHIATER Maar laten we nog even teruggaan naar het begin.
U staat nog steeds aan het hoofd van deze organisatie.
Er is vast en zeker genoeg te doen voor een man in uw positie.

SCHURK Wat is daar nou aan, als je niemand hebt om achterna te zitten,
gevangen te nemen, te martelen, te pijnigen.
Ik voorspel niets anders dan ongelimiteerde groei voor deze
organisatie.

PSYCHIATER Dat klinkt toch positief?

SCHURK Sinds hij dood is,
heb ik niets,
maar dan ook helemaal niets,
om voor te leven –

(Ping. Het alarmbelletje van de psychiater gaat.)

PSYCHIATER Oei! De tijd is om!
Nou, dan zien we elkaar volgende week.
Hetzelfde tijdstip?

SCHURK Als jou dat het beste lijkt dokter.

(Slaakt een diepe zucht.)

PSYCHIATER Jazeker!
We hebben nog genoeg te bespreken. Ik wil volgende week graag wat
dieper ingaan op uw haast pathologische behoefte om anderen te
behagen.
Ik denk namelijk dat uw moeder daar een zeer grote rol in heeft
gespeeld.

SCHURK Mijn pathologische watte...?

PSYCHIATER Tot volgende week!

Scène tien (gesprek Moeder 4)

(De Psychiater vertrekt. De Schurk ligt nog op de bank en slaat zichzelf met gebalde vuist tegen zijn voorhoofd. Moeder komt op. Gaat naar haar belhoekje en draait een nummer. De telefoon gaat bij de Schurk. Hulp 1 neemt op. Loopt op de Schurk af. De Schurk zucht en grist de telefoon uit zijn handen.)

SCHURK Hallo. Moeder.

MOEDER Hou eens op met dat gemoeder.

SCHURK Ja, moeder.
Dag, moeder.

(De Schurk hangt op.)

MOEDER On-voor-stel-baar!

(Moeder stuift weg. De Schurk houdt zijn hand tegen zijn slaap alsof hij een pistool vastheeft. Hij haalt de trekker over en maakt een schietgeluid. Met zijn andere hand doet hij alsof de hersenen uit zijn hoofd spleteren. De Hulpjes staan er een beetje hulpeloos bij.)

SCHURK Misschien moet ik er maar mee stoppen.

(Korte stilte.)

SCHURK Of misschien moet ik mezelf maar gewoon helemaal van kant maken.
Zijn jullie overal van af.

HULP 1 Er zijn nog aanmeldingen voor een nieuwe auditieronde
binnengekomen.

HULP 2 Zat! Hier, kijk eens!

(Geeft een stapeltje aanmeldingsformulieren van potentiële helden aan de Schurk, die bladert erdoorheen.)

SCHURK **Schurk:** Duifman, de Vliegende Heipaal...
Ik wil niet eens weten wat ik me daarbij moet voorstellen.
Wat nog meer?
Piketvrouw, godallemachtig...
De Thermometer Terminator...
En moet je dit zien: 'Thomas Stokman',
dat is gewoon zijn naam,
hij heeft niet eens een alias.

HULP 1 Maar zijn naam eindigt wel op 'man'.
Dat is best gaaf.

SCHURK Dit is hopeloos.

HULP 2 En als we Maïskolfman nou nog eens vragen?

HULP 1 Wie weet doet z'n maïskolf het weer!

HULP 2 En de Clown, nou, die had ook wel potentie, hoor.

HULP 1 Ja, de Clown!
Ballen had-ie, van die rooie, in z'n jaszak.

SCHURK Ik ga dit bedrijf opdoeken.
Want hoe kan een schaker beter worden,
als hij geen tegenstander kan vinden waarvan hij kan leren?
Niemand die het slechtste in me naar boven haalt.
Wat is het kwaad nog, als je op niemand kwaad kan zijn?

(Moeder komt binnen, ze kucht. De Schurk kijkt om.)

SCHURK Ook dat nog...

MOEDER Wat is het hier een ontzettende bende.

(Ze schopt tegen het lijk van 007.)

SCHURK Dag, mam.

MOEDER Je hebt zeker niet op bezoek gerekend?

SCHURK Niet echt.

MOEDER Heb je überhaupt wat in huis?

SCHURK Koffie?

MOEDER Heerlijk.

SCHURK *(tegen hulpje)* Eén koffie?

MOEDER Vergeet je niet iets?

SCHURK Uh, nee?

MOEDER Ik heb er ook een wolkje melk in.
Hoe kún je dat nou vergeten.
Hup! Zeg het hem.

Of haar.
Het.
Weet ik veel.
Wat is het?

SCHURK Met een wolkje melk, alsjeblieft.

(Hulp 1 gaat een kopje koffie halen. Moeder gaat zitten, de Schurk ook. Hulp 2 staat er bijzonder ongemakkelijk bij. Er wordt een paar keer gekucht. Hulp 1 komt terug met de koffie. Het kopje staat op een schoteltje en Hulp 1 brengt het langzaam en trillend naar Moeder. Moeder neemt de koffie aan, roert heel langzaam, tikt het lepeltje tegen het randje, legt het in het schoteltje en neemt een slokje van de koffie.)

MOEDER Jammer van het koekje.
Nou ja.

(Neemt nog een slokje, stilte.)

SCHURK Wat... leuk?... dat je langskomt.

MOEDER Nou, dat weet ik niet.
Vind je het leuk dat ik langskom?

SCHURK Het is natuurlijk erg druk deze week, en ik –

MOEDER Weet jij hoeveel pijn het me doet dat jij zo bent geworden?

SCHURK Zo, wat?

MOEDER Zo ondankbaar.

SCHURK Ondankbaar?

MOEDER Ja, ondankbaar, dat voel ik vaak zo.

SCHURK Nou, dat is nooit mijn bedoeling geweest.

MOEDER Zo vóél ik het anders wel!

SCHURK Wat kan ik daar aan doen?

MOEDER Daar kun jij álles aan doen.
Door jou voel ik me zo ellendig. Bah!
Alles is jou maar te veel.
Waar worstel jij toch mee?

(Stilte.)

MOEDER Nou?
Dat is toch wel het minste wat je kunt doen,
zeggen waarom je niets meer met me te maken wilt hebben.

(Stilte.)

MOEDER Toch?

SCHURK Ik denk niet dat je me zou begrijpen.

MOEDER Natuurlijk wel.
Ik ben toch je moeder?

SCHURK Goed, prima.
Oké.
Ja, nou, eh, weet je...
Ik heb niet het gevoel dat ik mezelf kan zijn bij jou.

MOEDER Maar lieverd –

SCHURK Laat me uitpraten.

(Moeder kucht, knikt.)

SCHURK Ik heb niet het gevoel dat jij respecteert wie ik ben.

(Stilte.)

MOEDER Mag ik dan nu wat zeggen?

SCHURK Ja, nu mag je wat zeggen.

MOEDER Wat jij daar zegt, is helemaal niet waar.
Natuurlijk respecteert ik je!
Je mag bij mij altijd jezelf zijn.

SCHURK Ik vind van niet.

MOEDER Ach, wat een onzin!
Jij mag gewoon zijn wie je bent, alleen kan ik er toch niets aan doen
dat jij dat niet durft?

SCHURK Daar heeft dat niets mee te maken!

MOEDER Nou, dat denk ik wel, hoor!

SCHURK En daarom bel ik je nooit, mam.
Omdat ik geen zin heb in dit achterlijke gezeik!
Met je spijkers en je hamers en je **godverdomde** timmerbank!
Steek die troep in je reet!

MOEDER Dat jij zó tegen je moeder durft te praten.

SCHURK Ik heb al veel te lang mijn mond gehouden.

MOEDER Nou ja zeg.

SCHURK Jij bent een narcistisch krenk.
Een egoïst, die alleen maar –

(Moeder geeft de Schurk een klap in zijn gezicht.)

SCHURK D'r uit. Weg. Hup!

MOEDER Nee! Ik laat me er door jou niet uitsturen.

SCHURK Wegwezen zeg ik toch?!

(De Hulpjes pakken Moeder beet om haar de deur uit te zetten.)

MOEDER Jij bent een schurk.
Jij bent het pure kwaad, weet je dat?
En ik? Ik ben de goedheid zelve, alleen je ziet het niet.
Waarom behandel je mij toch als je vijand?

SCHURK Ik behandel je als wat?

MOEDER Als je vijand!

SCHURK Mijn vijand...

MOEDER Ja, als je vijand, ja!
(De Schurk valt stil. Leeft op. Knipt met zijn vingers en wijst naar de stoel. De Hulpjes zetten Moeder op de stoel. De Schurk knipt nogmaals met zijn vingers. De Hulpjes binden Moeder vast aan de stoel.)

SCHURK Moeder...

MOEDER Hou op met dat gemoeder!

SCHURK Voor het eerst in mijn leven ben ik het met je eens.
Ik ben een schurk, ja.

En jij?
Jij bent de goedheid zelve.
Jij bent een held.
Een regelrechte held.

(Haalt de ijsschip tevoorschijn en tikt ermee op het voorhoofd van Moeder.)

SCHURK Zullen we dan maar beginnen?

(Licht uit. Geluid van de klinkende ijsschip. Donker.)